

Forhaand sige noget om. Det er muligt, at Ministeren faar Ret i, at Indtægterne kan overstige Udgifterne betydeligt; det kan man paa det nuværende Tidspunkt ikke udtale sig om. Een Ting er givet, som jeg sagde før, og det er, at Udgifterne faar man — hvorvidt Indtægterne bliver saa meget desto større, vil Tiden vise.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede 5te tingvalgte Medlem (Bülow) mente, at de Straffebestemmelser, som er indeholdt i § 12, 2det Stykke, er for haarde, idet, siger det ærede Medlem, her jo dog kun er Tale om Undladelsesforseelser, og under Hensyn til, at urigtige Opgivelser med det Formaal at begaa Skattesvig kun straffes med en Bøde paa indtil 10 Gange det besvægne Beløb, er den Fængselsstraf, der her er Mulighed for at idømme, en efter det ærede Medlems Mening i Forhold til Forseelsen alt for haard Straf. Det er muligt, at man bør læmpe Bestemmelsen, men jeg vil dog gerne sige til det ærede Medlem, at idet man undlader at anmelde eller foretager urigtig Anmeldelse, søger man jo ikke blot at fremme det Formaal, man sætter sig, naar man angiver Indkomst- og Formue urigtigt i den Hensigt ikke at betale Skat, man gør det mere, at man bevirker, at Listen, Folkeregisteret i vedkommende Kommune bliver urigtig, og man kan derigennem foranledige Forvirring og Besvær ikke blot i sin egen Kommune, men ogsaa andetsteds, saa at den Forseelse, her er Tale om, i Virkeligheden er en dobbelt. Men det er jo et mindre betydende Spørgsmaal, som kan optages til Overvejelse indenfor Udvalget, og jeg vil naturligvis være fuldkommen rede til Forhandling om en Ændring, naar denne kun ikke blot lægger Registerne paa en saadan Maade overfor Besvigelseshensigter, at vedkommende ikke vil faa en Straf, der staar i rimeligt Forhold til Forseelsens Art.

Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) var igen inde paa Husejerulejligheden og saa jo deri en væsentlig Grund til Betænelighed ved dette Forslag. Betænelighedernes Naadegave kan det være godt at have ved visse Lejligheder, men naar Betæneligheden ikke har anden Rod end den, det ærede Medlems har, synes jeg, den burde kunne overvindes. Thi som det er bemærket af en æret Taler her i Dag — i øvrigt ogsaa af mig —, er den Ulejlighed og Forpligtelse, der her paa lægges Husejerne, intet udover, hvad der i Forvejen er paalagt dem af Forpligtelser og Ulejlighed. Og naar det siges, at de

skal foranledige, at Listerne udfyldes inden en vis Frist, saa er det en Bestemmelse, som er nødvendig. Det ærede Medlem maa jo nemlig være klar over, at denne Liste paa visse Tider, og helst den allerstørste Del af Aaret — hvad der ogsaa vil kunne finde Sted —, skal give et virkeligt, sandt Billede af Befolkningstilstanden i Kommunen, og saa kan man ikke have det saaledes, at nogle omdelte Skemaer indkommer til en vis Tid og andre langt senere, medens Afleveringen af andre maaske udsættes ad calendæ græcas, saa at man aldrig paa et bestemt Tidspunkt har faaet de Skemaer ind, som er omdelt til Udfyldning. Derfor maa der fastsættes en Tidsfrist — og jeg mener oven i Købet en nogenlunde kort — for derigennem at sikre, at Listen længst muligt virkelig er en Fortegnelse over Befolkningsbestanden i Kommunen. Der vindes heller ikke noget ved at give en længere Frist; de Mennesker, der er pligtopfyldende, udfylder straks Skemaet, naar det kommer indenfor Døren, og de, som ikke er det og ved, at det kan henligge i nogen Tid, lader det roligt ligge. Selv om der er en Frist paa 8 Dage, udfylder de det maaske først i den sidste Time, inden Fristen udløber, og sætter man en Frist paa 14 Dage, vil ganske det samme blive Tilfældet — de udfylder det først i sidste Øjeblik. Jeg tror ikke, der er nogen som helst Anledning til fra dette høje Tings Talerstol at tage sig saa varmt af de Personer, der er lidet tilbøjelige til at gøre deres Pligt før i den sidste Time, som det ærede 3die Medlem for 5te Kreds er tilbøjelig til.

De Vanskeligheder, Talen her er om, er ganske lette at overvinde, og dette, at Arbejdet skal udføres, vil meget hurtigt gaa ind i den almindelige Bevidsthed. De Fordele, som Listerne frembyder, vil efter min Mening ogsaa i Løbet af ganske kort Tid blive aabenbare for hele Befolkningen. Det nytter ikke, at man anstiller et Ræsonnement som det, det ærede Medlem her anstillede, idet han sagde: Kommunerne vil faa Vanskeligheder, og de vil faa Udgifter. Det er lige saa urimeligt at standse Ræsonnementet paa dette Sted, som det vilde være, hvis det ærede Medlem, naar han skulde undersøge et Regnskab, udelukkende vilde se paa Udgiftssiden, men ikke have Opmærksomheden henvendt paa Indtægtsiden, før han udtalte sig om Balancen for den Virksomhed, for hvilken Regnskabet var aflagt. Det ærede Medlem ved dog særdeles vel, at man maa tage begge Sider af Sagen i Betragtning. Og jeg hævder, at kan der gennem Pligten til at føre disse